

HUNGARIAN A: LITERATURE – STANDARD LEVEL – PAPER 1 HONGROIS A: LITTÉRATURE – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 HÚNGARO A: LITERATURA – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 8 May 2013 (morning) Mercredi 8 mai 2013 (matin) Miércoles 8 de mayo de 2013 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a guided literary analysis on one passage only. In your answer you must address both of the guiding questions provided.
- The maximum mark for this examination paper is [20 marks].

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez une analyse littéraire dirigée d'un seul des passages. Les deux questions d'orientation fournies doivent être traitées dans votre réponse.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est [20 points].

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un análisis literario guiado sobre un solo pasaje. Debe abordar las dos preguntas de orientación en su respuesta.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es [20 puntos].

Írjon irodalmi elemzést az alábbiak közül az **egyik szövegről**! Elemzésében mind a két segítő kérdésre válaszolni kell!

1.

10

15

20

Oroszlán

A legszörnyűbb napok is kezdődhetnek vidáman. Pácsót, a szobrászt megbízta egy pasaréti üzletember, hogy készítsen a háza tetejére egy oroszlánt. Az üzletember – Borteleki Géza – Oroszlán jegyben született, és azt akarta, hogy a szobor ugró oroszlánt ábrázoljon. A szobrász hümmögött, ez olyan hatást keltene, mondta, mintha az oroszlán az utcán sétálókra vetné magát, és statikailag is nehéz megoldani. Lehetne tartórudat illeszteni a hasába, de így gombostűre tűzött bogárra emlékeztetne. Mi lenne, ha nem ugrana az oroszlán, hanem csak ülne méltóságteljesen.

Borteleki elgondolkozott. [...] Visszaült, és azt mondta, mi lenne, ha az oroszlán szolgálna. Pácsó megdermedt, jézusom. Nem lehetett könnyen kihozni a béketűrésből. Gyerekkorában sokat gondolkodott egy üvegen a spájzban¹: pácsó, az volt ráírva, míg aztán kiderült, hogy az nem "pácsó", hanem "pác-só" – innen kapta testvéreitől a becenevét. Igen, volt Pácsóban valami egészséges, mediterrán tunyaság, ami megóvta attól, hogy fölöslegesen felhúzza magát.

Borteleki könyörgő tartásban térdre ereszkedett, husikás kezét csuklóból begörbítette, a csillár felé fordította piros arcát.

Nem lenne jobb inkább így?, mondta Pácsó, és ő is bemutatott egy élőképet: öleb eldobott labda után kap.

A kertész döbbenten nézett befelé a teraszról.

Nem, mondta Borteleki, az ő oroszlánja ne kapkodjon, csak szolgáljon, várja a szigorú parancsot. Újra alázatos testtartást vett fel, ápolt kezét fölemelte, szemét kifordította, most egy kicsit lihegett is.

A szobrász bólintott, szóval erről lenne szó: pitiző² oroszlán. [...]

Értem, mondta a szobrász, pitiző oroszlán lógó nyelvvel. Nem kell, hogy kilógjon a nyelve.

Pácsó közel érezte a megoldást. Csak egy kicsit dugja ki?

Borteleki kitolta a nyelvét: így, mondjuk, ejjije.

A szobrász felállt. Gondolkozik, hamarosan jelentkezni fog a tervekkel és a költségvetéssel. Busszal ment át a Lánchídon. A kőoroszlán talapzatán szemébe szökött a művész aranyozott neve: Marsalkó, állítólag öngyilkos lett a nyelvetlen oroszlánok miatt. Egy gyerek megkérdezte az anyját, miért van odaírva, hogy "marslakó"; Pácsónak ettől fanyar jókedve támadt, olyan didergős jókedv, mintha tudta volna, hogy ezt az utat sose felejti el. Átszállt a piros hetesre, és ott már olyanokat olvasott, hogy "ne álljon az ajtó elé, mert zavarja a vezetőt a *kiáltásban*"; aztán a "7-173 gyors" táblát "hét mínusz százhetvenhárom gyros" – nak látta – az ugyebár mínusz százhatvanhat gyros, mínusz százhatvanhat gyroson száguldanak a Blaha Lujza tér felé, de azt is jelentheti, hogy valaki ennyiszer nem evett gyrost, ennyi gyrosszal van mínuszban.

A Keletinél ide-oda dülöngélve, farát dobálva fékezett a busz a megállóban, Pácsó közeledett az otthonához, valójában a végzet közeledett hozzá. Kávét tesz fel, gondolta, bekapcsolja a zenét, leül az asztalhoz, először lopakodó, alvó, futó, játszó, ülő – vagyis hagyományos, konvencionális oroszlánokat rajzol, majd jönnek a rendhagyó példányok: [...], végül pedig alázatosan kuncsorgó, szolgáló, pitiző oroszlán, aki (vagy ami) lehetőleg hasonlít majd Borteleki Gézára. Pácsó jó szobrász volt, fejben máris ügyes vázlatokat készített. A következő megállónál kellett leszállnia. Lila felhők torlódtak az égre, és ahogy az lenni szokott így áprilisban, már csapkodta is az eső a busz tetejét. Az emberek a járdán ernyőt nyitottak, behúzódtak a kapuk alá, a szél a járdára verte a fáról a szirmokat. A hatalmas ablaktörlő sikongva csapkodott jobbra-balra, úgy nyargaltak végig a Thököly úton, mintha a vihar elől menekülnének.

Az egész nagyon gyorsan játszódott le. A sofőr fékezni próbált, a busz megvonaglott, csúszni kezdett a nedves úton, és bevágódott a megállóban várakozó tömegbe. Pácsó látta a sikoltó szájakat, a hadonászó karokat, a ruhabolt felrobbanó kirakatüvegébe zuhanó testeket, de nem hallott semmit. Ólmos, néma, közegben fúrta magát előre.

Elállt az eső, a szétszaladó felhők közötti fehér hártyán átfénylett a nap. Nemsokára kék lesz az ég, beragyogja a tavasz az utcákat, aztán majd este lesz, holdfény fekszik a tetőkre. Az ég végtelen közönnyel folytatja mozgalmas, meteorológiai életét.

Garaczi László, Gyarmati nő (2005)

45

50

- (a) Mi a novellarészlet alaptörténete, s ennek alapján a mű üzenete?
- (b) Elemezze, hogy milyen funkciót töltenek be a szövegben szereplő szójátékok?

spájz: éléskamra

pitiző: könyörög, kéreget

Élhettem volna gyönyörűen

Élhettem volna gyönyörűen, megvolt a képességem rá, hogy derűs legyen az estém és egyetlen órám teltén se zokogjak. Most hurkot dobnak rám az éjszakák, vérereim torkomra csavarodnak.

Ha keserű vagyok, ki keserít? Élem az életemet, kenyér és szerető mindig kerül,

10 bor se hiányzik poharamból.

Nem vagyok elhagyatottabb, mint az izzadtan hadonászók, a bádogtenyerűek, a nyirkos szalmazsákon alvók. Ha csavargok az országutakon

- 15 és egy falusi kocsmában rákönyökölök a pultra, nem írják elő törvények, hogy ottmaradjak-e végleg, vagy virradatkor
- 20 nekivágjak az országutnak újra.

Élhettem volna gyönyörűen, de a madarak tenyeremben költik ki fiókáikat, s az utakat valaki lábamhoz kötözte.

- 25 Élhettem volna gyönyörűen, de most a házak énbennem épülnek és dübörögve énbennem dőlnek össze. Valaminek az eszköze vagyok, mindig magamon érzek egy égő, nagy szemet,
- 30 s hányódom erre-arra, pedig élhettem volna gyönyörűen.

Ladányi Mihály, Csillagok kutyaláncon (1970)

- (a) Milyen életérzést fogalmaz meg a költő a versben?
- (b) Milyen alakzatok (ismétlés, ellentét) teremtenek szerkezeti és gondolati kapcsolatot a verssorok és a mű egésze között?